

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

6 De iure canonico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

dubitari non posse, quin Romanus Pontifex possit ex causa hunc, vel illum solvere aliquo vinculo iuris diuinum hoc enim constat ex usu in Ecclesiis recepto, quo soluit aliquos nexus, & obligatione voti, vel iuris iurandi; cum tamen virumque vinculum sit diuini iuris. Dicimus [ex causa] nam conuenient inter omnes, ut docet Panorm. in cap. praalleg. Non est. n. 2. Cum summus Pontifex soluit aliquem vinculo iuris diuinum, utpote, voti, vel iuris iurandi sine causa, tunc is, qui soluit, tutus non est apud Deum. Hoc idem tradidit Innocentius in cap. Cum inter de Renuntia. Et e. Cum ad Monasterium de flatu Regulari, & Archidiaconus in cap. Florentinum, dist. 8, & Glosa in c. Quanto de Iure iuram quam Glosiam communiter omnes sequuntur iuris canonici interpretes, restat eodem Panorm. Obiectis, inferior non potest superioris legem relaxari, sed interpretari tantum, & declarare: ergo Rom. Pontifex nequit quempiam à iure diuino excipere, vel eximere. Respondeo, Rom. Pontificem id facere tanquam Vicarium CHRISTI, qui cum Dei vice fungatur in terris, id iuris & potestatis habet, ut si subsit causa, loco Dei, hunc vel illum hominem a iuri diuini vinculo, & nexus soluat: Matt. 16. Petrus enim, & in ipso Successoribus dictum est: Quidquid ligaueris, & quidquid solueris super terram, erit ligatum, & solutum. Et in causa & illa superiora: Ibid. Tibi dabo claves regni celorum, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam.

De Iure Canonico.

C A P. V I.

PRIMO queritur, Quid nomine iuris Canonici intelligatur? Respondeo, dictum est ius Canonicum à Canone, Graeco nomine; Canon vero Grecè significat Regulam, unde ius Canonicum appellatum est, quia Regulas Ecclesiasticas continet: & ideo dictum etiam est ius Ecclesiasticum, in super Pontificium, quia constat ex responsis, decreto, & functionibus Romanorum Pontificum: Canones vero dicuntur Constitutiones Conciliorum, que Generalia sunt, Nationalia, & Provincialia. Constat etiam ius Canonicum aliquando ex legibus ciuilibus, videlicet Constitutionibus Imperatorum, & veterum Iurisprudentum responsis: que quidem quatenus iure Canonico approbantur, & confirmantur, sive & locu[m] habent in Ecclesia: alias vero minime.

Secundo queritur. Quot, & quibus libris constat Canonum ius? Respondeo, ius Canonicum continet in Collectione Decretorum facta à Gratiano, que vulgo dicitur Decreum Gratiani; & in libro Decretalium, in quem collectae sunt Romanorum Pontificum constitutiones, iuslo Gregorij IX. & in Sexto, in quo continentur alia Constitutiones Romanorum item Pontificum collectae auctoritate Bonifacii VIII. & in Clementinum, que sunt Constitutiones a Clemente V in Concilio Vienensis conditae, & in Extrauagibus auctoritate Joannis XXII. promulgatae.

Tertio queritur. An quod in Decreto dixit Gratianus, habeat vim iuris? Respondeo, minime, quia Gratianus non habuit auctoritatem iuris, vel legis condendae. Ita Card. Alexandrinus in Proemio Decretalium n. 2. immo Glosa in §. Necessario. dist. 3. Et §. Hac auctoritate 13. q. 2. falsi Gratiani coagunt. Vnde testimonia que desumptum ex Concilis, & legibus, & Constitutionibus Pontificis, & ex S. Patribus, non habent plus auctoritatis, quam habeant in his, a quibus accepti, teste Ioann. Andr. cap. 2. de Re script. Et propter ea si in medium profert leges, que alias correctae sunt, vel sublatae, vel mutatae, vel aliis legibus, & Constitutionibus contrarie, auctoritatem non habent. Glosa in cap. Necessario. Et in c. 1. de Rebus Ecclesiis alienis.

Quarto queritur. An talis liber Decretorum, tanquam authenticus sit approbatus, ita ut sit vetendum eo in Iudicis, & in Scholis? Respondeo, cum Ioanne Andrea in cap. 2. de Re script. minime. Cardinalis vero Alexandrinus ait, in Proem. 2. numer. 2. a maioribus esse viu approbatum, & in Scholis receptum, & in Iudicis cauaturum, & in interpretacionibus Doctorum allegari soluit, & prouide au-

thenticum esse ad probandum talia, que in eo libro continentur, quafia sunt iis in locis, ex quibus de prompta sunt nihilominus nullam maiorem auctoritatem habere, quam habeant ibi, unde accepta sunt.

Quinto queritur, Liber Decretalium quantum habeat auctoritatem? Respondeo, tantam, quantum dedit eis Gregorius IX. in Proemio eius libri, ad finem, his verbis: Volentes igitur, ut hac tantum compilatione iuris utrumque in Iudicis, & in Scholis, districtus prohibemus, ne quis presumat aliam facere abfque auctoritate Sedis Apostolicae speciali. Talem etiam dedit auctoritatem sexto Decretalium libro Bonifacius VIII. ut constat ex Proemio eius libri illis verbis: Eo ratione de cetero in Iudicis, & in Scholis, nullus alius prae illas quae inferuntur, aut specialiter reservantur Decretales, aut Constitutiones à quibuscumque nostris Prædecessoribus Romanis Pontificibus post editionem dicti: Voluminis videlicet Gregoriani, ut aut Glosa) promulgans, recepturi ulteriori, aut pro Decretalibus habitu. Eadem auctoritatem tribuit Clementinus Ioannes XXII. ut constat ex Proemio Clementinorum, ad finem, ita dicens: Per Apostolica scripta mandates, quatenus eas propria affectu, & studio alacri eis sic nobis manifestatis, & cognitis, usum de cetero in Iudicis. & Scholiis.

De Iure Ciuiili.

C A P. VII.

PRIMO queritur, Quid appellatione iuris Ciuiili significetur? Respondeo, ius ciuale duplice accipi, uno modo, ut est in Imperatorum, & Principum Ciuiuum auctoritate, & voluntate constitutum: & tunc distinguuntur à iure Naturali, & Gentium, Diuino, & Canonico. Altero modo sumuntur, quatenus est ius, quod unaquaque ciuitas constituit: at in prædicto accipitur primo modo.

Secundo queritur, Ex quibus constet ius ciuale? Respondeo, constare, teste Papinianum Iurisconsulto, in Ius autem ff. de Iustitia, & iure, ex legibus, Plebiscitis, Senatusconsultis, Decretis Principum, Responsis prudentium, edictis Praetorum. Leges intelligit Papinianus, Constitutiones totius populi auctoritate latas: In his continebantur leges, que dicuntur Duodecim Tabulari, & leges editæ à lepitem Regibus Romanorum. Plebiscita dicuntur, que Plebs Romana, vna cum Tribuno plebis condidit: vnde dicebantur etiam leges Tribunitiae. Senatusconsulta sunt leges, quas Senatus cerebat ad populum. Decreta Principum, iunt Constitutiones Imperatorum. Responsa prudentum erant ea, que Iurisconsulti veteres, ut Papinianus, Scavola, Sabinus, Alphanus, Proculus, Labeo, Priscus, Iabolenus, Ulpianus, Paullus, Pomponius, Caius, Florentinus, Marcellus, Martianus, Hermogenianus, Africanus, & alij respondebant, que auctoritate Imperatorum vim legis obtinuerunt. Edicta Praetorum Rome dicebantur, que Praetores antequam ius redderent, solebant proponere, ut scirent, quod ius, de qua re quisque dicturus esset, seque præmunit. I. Necessarium §. Eodem ff. de Origine iuri. Hec omnia continentur in tribus Tomis Digestorum, & Codice Iustiniani Imperatoris, & in quatuor Libris Institutionum, Auctore eodem Iustiniano, & in Volumine, quod vulgo dicitur, in quo sunt Nouellæ Constitutiones Iustiniani, Authentica nominata, & tres posteriores libri Codicis, & duo libri Feudorum, & Constitutiones Frederici II. Imperatoris, itemque duæ Extrauagantes Henrici VII. & Tractatus de Pace Constantiae.

Posset hoc loco tractari de iure Regio; quod habet Rex, aut Princeps in subditis: sed de eo suis locis egamus Tom. 2. Illud addendum hic centui, quod ad Anglia Reges spectat, Edictis, & Comitorum statutis sibi subiectos præcipientes Hæreticorum Ecclesiæ, preces, conciones, ceterumque cultum sub grauissimo penitus adire, & frequitare. Audio enim non deesse, qui perperam interpretentur ea, que nos de ciuili modo edictis Tom. 2. q. 2. Et 4. Et 27. q. 3. Nâ perpicuum est, ut dixi, non licet Catholicæ Ecclesiæ, seu conuenticula Hæreticorum adire, ut hæretico Principi obediatur id præcipiti, ut et ratione Catholicæ hæreticis profiteri videatur. Cu-